

OBJAŚNIENIA

1. W razie podwyższania lub obniżania stawek amortyzacyjnych podanych w wykazie za pomocą odpowiednich współczynników, mnoży się właściwe dla danych środków trwałych stawki amortyzacyjne, ustalone w wykazie dla warunków normalnych, przez odpowiedni współczynnik określony w § 8 ust. 2 i 4 rozporządzenia.

2. Za pogorszone warunki użytkowania uważa się użytkowanie budynku lub budowli pod ciągłym działaniem wody, par wodnych, znacznych drgań, nagłych zmian temperatury oraz innych czynników powodujących przyspieszenie zużycia obiektu.

Za złe warunki użytkowania uważa się użytkowanie budynku lub budowli pod ciągłym wpływem silnej agresji chemicznej, w razie gdy są to obiekty, w których wytwarzane, stosuje w produkcji lub przechowuje agresywne środki chemiczne. Dotyczy to również wypadków silnego działania na środek trwały agresywnych środków chemicznych rozproszonych w atmosferze, wodzie lub wydzielających się w postaci oparów, których źródłem są inne obiekty znajdujące się w pobliżu.

3. Przez maszyny i urządzenia grupy 4—6 poddane szybkiemu postępowi technicznemu, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia, rozumie się maszyny, urządzenia i aparaturę, w których zastosowane są układy mikroprocesorowe lub systemy komputerowe spełniające założone funkcje dzięki wykorzystaniu w nich najnowszych zdobyczy techniki, a także pozostałą aparaturę naukowo-badawczą i doświadczalno-produkcyjną.

4. Od środków trwałych używanych nowo wprowadzonych do użytkowania, zmodernizowanych w drodze inwestycji, a także

o krótszym przewidywanym okresie użytkowania od okresu przyjętego za podstawę ustalenia stawki amortyzacyjnej określonej w wykazie na skutek ograniczenia zasobów złóż, czasu produkcji określonych produktów lub trwania kontraktu na wykonanie usług lub budowę obiektów za granicą, jak również ograniczenia z góry okresu użytkowania, o których mowa w § 8 ust. 3 rozporządzenia, oblicza się stawki amortyzacyjne:

1) gdy w ewidencji księgowej ujmuje się jedynie wartość początkową środka trwałego — według wzoru:

$$S_o = \frac{100}{E_s}$$

2) gdy w ewidencji księgowej ujmuje się zarówno wartość początkową, jak i umorzenie środka trwałego — według wzoru:

$$S_o = \frac{W_{p1} \times 100}{W_{p2} \times E_s}$$

w których:

- S_o — roczna stawka amortyzacyjna,
 E_s — przewidywany okres użytkowania środka trwałego w latach,
 W_{p1} — nie umorzona część wartości początkowej (brutto) środka trwałego na dzień ustalenia stawki amortyzacyjnej,
 W_{p2} — wartość początkowa (brutto) środka trwałego, dla którego ustala się stawkę amortyzacyjną.

5. Stawki amortyzacyjne określone w wykazie nie mogą być niższe od dolnej granicy ani wyższe od górnej granicy stawek podanych w tym wykazie.

530

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18. grudnia 1990 r.

w sprawie zasad reasekuracji ryzyka u ubezpieczycieli zagranicznych.

Na podstawie art. 58 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 59, poz. 344) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ubezpieczyciele mogą reasekurować swoje ryzyka u ubezpieczycieli zagranicznych.

§ 2. 1. Ubezpieczyciele nie mogą przenosić zobowiązań ubezpieczeniowych na reasekuratorów zagranicznych:

- 1) w wysokości wyższej niż 20% składki pobranej w danym roku obrotowym, jeżeli reasekurator należy do tej samej grupy przedsiębiorstw co ubezpieczyciel,
- 2) w wysokości wyższej niż 15% składki pobranej w danym roku obrotowym na każdego innego reasekuratora niż wymieniony w pkt 1.

2. Ubezpieczyciele nie mogą przenosić zobowiązań ubezpieczeniowych na reasekuratorów jednego państwa w wysokości wyższej niż 25% składki pobranej w danym roku obrotowym.

3. Minister Finansów w uzasadnionych wypadkach, na wniosek ubezpieczyciela, może wyrazić zgodę na odstąpienie przez tego ubezpieczyciela od zasad określonych w ust. 1 i 2.

§ 3. Wielkości określone w § 2 ust. 1 i 2 odnoszą się do zbioru składki brutto ze wszystkich ubezpieczeń bezpośrednich.

§ 4. 1. W cesjach proporcjonalnych minimalna część ryzyka zatrzymanego u ubezpieczyciela nie może być niższa niż 10%.

2. Minister Finansów w uzasadnionych wypadkach, na wniosek ubezpieczyciela, może wyrazić zgodę na odstąpienie przez tego ubezpieczyciela od zasady określonej w ust. 1.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. A. Podsiadło

531

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 21 grudnia 1990 r.

w sprawie zasad ustalania przeciętnej miesięcznej liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisów na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy w uspołecznionych zakładach pracy.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1990 r. Nr 58, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę obliczania odpisów, o których mowa w art. 4 ust. 2 i w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U.